

PRIM MINISTRU

374
25032019

romania2019.eu
Președinția României la Consiliul Uniunii Europene

Siroul permanent al Senatului
Bp 6 2.04.2019

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de urgență nr. 24 din 5 martie 2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*, inițiată de domnul senator ALDE Zamfir Daniel-Cătălin (Bp. 6/2019).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Ordonanței de urgență nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii obligației ca toate categoriile de persoane ce candidează, au fost alese sau numite în una din demnitățile sau funcțiile descrise la lit. a) - z) ale art. 3, să depună declarații pe proprie răspundere și să fie verificate din oficiu de către Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS).

Totodată, se propune inițierea de către CNSAS a procedurii prevăzute de *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008* în cazul în care, urmare a preluării prevăzute la art. 31¹, rezultă documente și informații noi,

¹ Art. 31 alin. (1): "Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității continuă să preia în gestiune toate documentele privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, precum acte, dosare, registre, înregistrări foto, video, audio și informatice, baze de date, inclusiv dosarele de cadre ale ofițerilor și subofițerilor de Securitate și ale ofițerilor acoperiți, identificați cu activitate prin care au fost suprimate sau îngădite drepturi și libertăți fundamentale ale omului, în scopul susținerii puterii totalitare comuniste, potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

neprocesate cu privire la calitatea de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia a unei persoane pentru care a fost emisă anterior ordonanței o decizie de neapartenență sau necolaborare cu securitatea, indiferent dacă persoana face parte din categoriile persoanelor verificate din oficiu sau nu.

II. Observații

Prin raportare exclusiv la instrumentul de prezentare, apreciem că este dificil a înțelege care sunt acele dispoziții *de lege lata* din *Ordonanța de urgență nr. 24/2008* care permit ascunderea adevărului, respectiv care permit evitarea răspunderii morale sau penale.

Astfel, actul normativ menționat își propune să contribuie la cunoașterea istoriei recente prin administrarea și valorificarea istorică a arhivelor fostei Securități și, urmare a *Deciziei Curții Constituționale nr. 51/2008*², să reconfigureze Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (în continuare CNSAS), ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărui acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității să fie supuse controlului instanțelor de judecată, asigurându-se continuitatea, într-un mecanism nou, a procesului de devoalare a activităților exercitate de regimul comunist. Trebuie precizat, însă, că mecanismul se oprește la momentul constatării sau nu a calității de lucrător al

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la data preluării, membrii Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, precum și alți funcționari împuterniciți de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității au acces neîngrădit în spațiile de arhivare la documentele prevăzute la alin. (1), precum și la orice copii de pe acestea, care, în această perioadă, se păstrează și se studiază la sediile deținătorilor.

(3) Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Ministerul Justiției, Ministerul Apărării, Ministerul Afacerilor Externe, Arhivele Naționale și orice alte instituții publice sau entități private care dețin asemenea documente sunt obligate să asigure dreptul de acces prevăzut la alin. (2) până la predarea documentelor Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

(4) Până la preluarea dosarelor de cadre solicitate în cazul lucrătorilor Securității, identificați că au desfășurat activități prin care au fost supimate sau îngrădite drepturi și libertăți fundamentale ale omului, în scopul susținerii puterii totalitare comuniste, la cererea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, instituțiile deținătoare ale acestora pun la dispoziție, în termen de 15 zile, datele de identitate, inclusiv numele conspirative, precum și funcțiile acestora.

(5) Drepturile și obligațiile prevăzute la alin. (1)-(4) se referă și la instrumentele de evidență, adică indexuri, cartoteci, registre de evidență a rețelei informative, registre privind aprobarea folosirii membrilor de partid în munca de securitate, registre inventar ale arhivelor, procese-verbale de distrugere sau de constatare a dispariției dosarelor, indiferent de suportul lor, precum și la înregistrările audio și video, dischete, hard diskuri, fotografii, filme și microfilme.

(6) Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1)-(5) atrage, după caz, răspunderea penală, administrativă, civilă sau disciplinară a conducătorilor organelor, instituțiilor și persoanelor fizice respective.

² Decizia nr. 51/2008 referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste

securității, deoarece efectele acestor constatări nu sunt cuprinse în *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008*, ci în alte acte normative³.

De altfel, o scurtă analiză a istoricului actului normativ analizat arată că, deși a existat o inițiativă imediat după căderea comunismului, încredințarea unor efecte mai puternice în sensul impunerii unei „lustrații” nu a fost realizată în societatea românească, propunerile legislative formulate în acest sens fiind respinse, fie ca urmare a procesului de legiferare parlamentară, fie urmare declarării lor ca neconstituționale⁴. Mai mult, chiar și propunerile punctuale formulate de-a lungul timpului cu referire la diversele categorii de persoane verificabile de către CNSAS au reflectat abordări diferite cu privire la includerea sau nu a acestora în obiectul de reglementare al legii⁵.

La acest moment, după trecerea unei perioade îndelungate de timp de la căderea comunismului, este, desigur, pertinentă întrebarea în ce formă o lustrație mai este necesară societății românești.

Din perspectiva Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), aceasta nu este imposibilă, chiar dacă intervine după o perioadă semnificativă de timp de la instituirea unui regim democratic, având în vedere o anumită marjă de apreciere ce trebuie conferită statului în acest domeniu⁶.

Astfel, CEDO subliniază că *„este cunoscut faptul că tranziția politică în țările fost comuniste implică reforme numeroase, complexe și controversate, care, în mod necesar, se întind pe o perioadă mai lungă de timp. Dezmembrarea moștenirii comuniste este graduală, fiecare țară având ritmul său propriu, uneori anevoios, de a se asigura că faptele trecutului sunt îndreptate și, deși la căderea regimului comunist, problemele fiecărei țări sunt similare, nu poate exista o cale unică de restructurare a sistemelor lor politice, sociale și legale, așa cum nu poate exista niciun ritm comun pentru*

³ Declarațiile pe proprie răspundere privind relațiile cu Securitatea sunt prevăzute atât de legile electorale, cât și de *Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului - Lupeni - august 1977 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare*

⁴ A se vedea, spre exemplu, *proiectul Legii Lustrației privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist* (Plx nr. 282_2006)

http://www.cdep.ro/pls/proiecte/upl_pck2015.proiect?cam=2&idp=6394

⁵ A se vedea, cu titlu de exemplu, propunerea de eliminare a categoriei ierarhilor și șefilor de culte religioase recunoscute de lege, până la nivel de preot inclusiv, precum și asimilații lor de la parohiile din țară și din străinătate, *propunerea legislativă de modificare a Legii nr. 187/1999 modificată și consolidată din 27.02.2006* (Plx nr. 760/2007), respinsă definitiv la data de 29.10.2008

⁶ A se vedea, în acest sens, *Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ivanovski c. Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei*, din data de 21.04.2016, paragraful 179.

[https://hudoc.echr.coe.int/eng#{"itemid":\["001-160219"\]}](https://hudoc.echr.coe.int/eng#{)

ca acest obiectiv să poată fi realizat. Acesta fiind cazul, autoritățile naționale sunt cele îndreptățite să condamne, în forma și la momentul pe care le consideră oportune, instituțiile și activitățile care au încălcat principiile democrației, statului de drept și ale dreptului omului”⁷. Tot astfel⁸, CEDO „precizează, de asemenea, faptul că lustrarea a fost introdusă în Statul respondent la aproximativ 16 ani după ce a fost adoptată prima Constituție democratică. Deși introducerea unei asemenea măsuri atât de târziu după schimbările istorice ar putea ridica suspiciuni cu privire la scopul lor real, Curtea, având în vedere marja de apreciere conferită statelor, este dispusă să accepte faptul că ingerința în cauza de față a urmărit un scop legitim de protejare a siguranței naționale. (...) Acestea s-au petrecut cu aproximativ 20 de ani înainte ca procedurile de lustrare să fie instituite asupra sa. Așadar, având în vedere și natura implicației sale în fostul serviciu secret, Curtea nu este convinsă că, după 20 de ani, petentul constituie o amenințare, dacă constituie vreuna, la adresa unei societăți democratice încât să justifice o intruziune sub forma unor restricții de 5 ani în activitățile sale profesionale, precum și stigmatul viitor pe care ar trebui să îl poarte, rezultând din statutul său de colaborator. Acest lucru este valabil în special

⁷ Cauza Cichopek și alții c. Poloniei, Hotărârea din data de 14.03.2013, paragraful 143

<https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22appno%22:%5B%2215189/10%22%2C%22itemid%22:%5B%22001-121267%22%5D%7D>

De asemenea, „dezvăluirea numelor angajaților și colaboratorilor sub acoperire ai aparatului represiv al regimului comunist, care au ocupat sau continuă să ocupe poziții cheie ale sectoarelor public și privat de la prăbușirea regimului, urmărește să îmbunătățească transparența în viața publică și să promoveze încrederea în noile instituții democratice. De asemenea, permite societății bulgare să se familiarizeze cu detaliile trecutului recent (...) Aceste obiective se încadrează la categoriile privind protecția siguranței naționale, prevenirea tulburărilor și protecția drepturilor și libertăților celorlalți. (...) Analiza trebuie, așadar, să pornească de la premiza că Statele contractante care au provenit din regimuri nedemocratice au o sferă largă de apreciere în a alege cum să abordeze moștenirea acestor regimuri și, în special, cu privire la arhivele fostelor servicii de informații. Autoritățile lor, care au o legitimitate democratică directă și o cunoaștere superioară a experienței lor istorice și politice, se află într-o poziție mai bună decât această Curte pentru a decide ce măsuri de tranziție sunt necesare în interesul public”. (Cauza Anchev c. Bulgariei, Hotărârea din data de 05.12.2007, paragrafele 100 și 102). <https://www.comdos.bg/media/Sadebni%20reshenia/ANCHEV-v.-BULGARIA-eng.pdf>

Tot astfel, Legea lustrării a fost adoptată la aproximativ 16 ani după ce Statul respondent a adoptat prima Constituție democratică. Deși această întârziere nu este prin ea însăși decisivă, ar putea, cu toate acestea, fi considerată relevantă în evaluarea proporționalității ingerinței, având în vedere că orice pericol pe care cei lustrați l-ar fi avut, inițial, asupra noii democrații, trebuie să fi scăzut considerabil odată cu trecerea timpului (Cauza Ivanovski c. Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Hotărârea din data de 21.04.2016, paragraful 185.)

⁸ Cauza Ivanovski c. Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Hotărârea din data de 21.04.2016, paragrafele 179 și 186, <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22:%5B%22001-160219%22%5D%7D>

De asemenea, „Curtea observă faptul că Legea KGB a intrat în vigoare în 1999, adică după aproape 10 ani de la data când Lituania și-a declarat independența, la 11 martie 1990,; cu alte cuvinte, restricțiile asupra activităților profesionale ale petenților au fost impuse după 13 ani, respectiv 9 ani, de la data plecării lor din KGB. Întârzierea Legii KGB, deși nu decisivă prin ea însăși, poate, cu toate acestea, fi considerată relevantă cu privire la analiza generală a proporționalității măsurilor luate.” (Cauza Sidabras și Dziautas c. Lituaniei, Hotărârea din data de 27.10.2004, paragraful 60).

<https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22appno%22:%5B%2255480/00%22%2C%22itemid%22:%5B%22001-61942%22%5D%7D>

ca urmare a faptului că autoritățile naționale nu au făcut nicio evaluare cu privire la posibilul pericol pe care îl prezintă petentul.”

Relevantă este, de asemenea, și opinia Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția)⁹, în sensul că:

„17. Introducerea unor măsuri de lustrare după o perioadă foarte mare de timp de la începutul procesului de democratizare riscă să creeze dubii cu privire la adevăratul lor scop. Răzbunarea nu ar trebui să prevaleze înaintea protejării democrației. Rezultă, în opinia Comisiei, că aplicarea lustrării la mai mult de 20 de ani de la data prăbușirii totalitarismului necesită argumente convingătoare. Comisia amintește, cu toate acestea, că fiecare stat democratic este liber să pretindă un nivel minim de loialitate din partea funcționarilor săi, și poate avea în vedere comportamentul lor actual sau trecut pentru a îi elibera din funcție sau pentru a evita să îi angajeze.

18. Revine Curții Constituționale a Macedoniei să aprecieze, cu mare atenție, motivele specifice care au fost invocate de autorități pentru a adopta legislația în materie de lustrare la atât de mulți ani după căderea regimului comunist.”

Revine, așadar, Parlamentului, ca unică autoritate legiuitoare, analiza acestui aspect, cu luarea în considerare atât a criteriilor cuprinse în jurisprudența CEDO și în opiniile Comisiei de la Veneția, cât și a celor statuate de Curtea Constituțională în *Decizia nr. 820/2010*¹⁰:

„Curtea Constituțională consideră că lustrarea se poate constitui ca reper moral, de rememorare a ororilor comunismului, dar și ca măsură temporară de excludere de la funcțiile de conducere a unor autorități și instituții publice a persoanelor care au lucrat sau colaborat cu regimul comunist. Lustrarea nu înseamnă, însă, epurare sau răzbunare pentru alegeri ideologice greșite ori accidente biografice, ci încercarea de regăsire a demnității și încrederii, precum și redarea autorității instituțiilor fundamentale ale statului. Lustrarea accentuează mai ales principiul responsabilității în exercitarea demnităților publice.

Dincolo de numeroasele probleme morale, sociale, politice, economice, legale, etc. care se pot ridica după adoptarea unei legi a lustrării, aceasta

⁹ Documentul Amicus Curiae cu privire la Legea pentru determinarea unui criteriu în vederea limitării exercitării unei funcții publice, accesul la documente și publicații, cooperarea cu instituțiile securității naționale (“Legea lustrării”) a fostei Republici Iugoslave a Macedoniei (Amicus curiae brief on the Law on determining a criterion for limiting the exercise of public office, access to documents and publishing, the co-operation with the bodies of the state security (“Lustration Law”) of “the former Yugoslav Republic of Macedonia”), din data de 14 decembrie 2012, [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD\(2012\)028-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/?pdf=CDL-AD(2012)028-e)

¹⁰ *Decizia nr. 820/2010 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii lustrării, privind limitarea temporară a accesului la unele funcții și demnități publice pentru persoanele care au făcut parte din structurile de putere și din aparatul represiv al regimului comunist în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989*

are, per ansamblu un efect pozitiv în perioada de tranziție a fostelor țări comuniste în vederea trecerii la un stat democratic, de drept, bineînțeles, dacă este adoptată în conformitate cu prevederile constituționale ale statului respectiv (...) Curtea observă, de asemenea, că dispozițiile Legii lustrației sunt lipsite de rigoare normativă, nefiind suficient de clare și de precise.”

În măsura în care se apreciază că aflarea adevărului și impunerea unei răspunderi morale, dar și de altă natură, sunt necesare, atunci modificările la *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008* urmează a fi substanțiale și urmare unui atent proces de analiză astfel încât acestea să fie conforme cu garanțiile constituționale și convenționale. Numai într-un cadru amplu, care să cuprindă și, eventual, să extindă efectele existente, legea ar contribui la o și mai bună aflare a adevărului, precum și la eventuala tragere la răspundere morală sau de altă natură a persoanelor, astfel cum își propune inițiatorul propunerii legislative.

Semnalăm faptul că prezenta inițiativă legislativă, în forma propusă, determină însă numai o verificare din oficiu și a tuturor categoriilor de persoane supuse obiectului de reglementare al *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008*, fără a preciza sau a completa cadrul legislativ românesc cu eventuale consecințe pentru acestea ca urmare a constatării calității de lucrător sau colaborator al Securității, neatingându-și scopul propus.

În acest context, menționăm că, în esență, inițiativa legislativă cuprinde o singură modificare – eliminarea referirilor la literele b) – h¹⁾ din art. 3 și 32 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008*. În schimb, efectele propunerilor determină o creștere substanțială a activității CNSAS în România, care, potrivit inițiativei legislative, în 3 zile de la intrarea în vigoare a legii, ar trebui să analizeze din oficiu (și în termene existente, nepropuse spre modificare) un număr impresionant de persoane (de ordinul zecilor de mii), deoarece inițiativa repune, practic, în termen, toate persoanele care candidează, au fost alese sau au fost numite în una dintre demnitățile ori funcțiile prevăzute la art. 3, obligând CNSAS să procedeze la verificarea acestora.

Or, dacă pentru persoanele cuprinse acum între literele b) și h¹⁾¹¹, există deja competență și capacitatea instituțională necesară a realiza această analiză

¹¹ b) deputat sau senator în Parlamentul României, membru în Parlamentul European; c) membru al Guvernului, secretar de stat, subsecretar de stat, secretar general, secretar general adjunct din Guvern și din ministere, director în minister și asimilați ai acestor funcții, Comisar European; d) secretarii generali și secretarii generali adjuncți ai Camerelor Parlamentului, directorii departamentelor celor două Camere, consilierii prezidențiali și de stat; e) prefecții, subprefecții, secretarii generali ai consiliilor județene, secretarul general al Consiliului General al Municipiului București; f) directori în prefectură, conducătorii serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale

specifică (subliniind, totodată, dificultățile inerente verificărilor candidaților în ani electorali¹²), a adăuga încă 21 de categorii de persoane¹³ (unele presupunând un număr mare de persoane – magistrați, clerici, revoluționari)

administrației publice centrale, organizate la nivel local; g) primarii, viceprimarii, consilierii județeni, consilierii în Consiliul General al Municipiului București, consilierii locali; h) directorul și adjuncții acestuia în cadrul Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum și șeful și adjuncții acestuia în cadrul structurilor județene ale Serviciului Român de Informații și ale Serviciului de Telecomunicații Speciale; h¹) candidații pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

¹² Numai în anul 2016, ca urmare a desfășurării procesului electoral, Consiliul a preluat și a prelucrat primar 24.132 de declarații individuale privind relația cu Securitatea, dintre care 18.600 privesc alegerile locale, iar 5.532 pe cele parlamentare. Distinct față de activitățile privind scrutinul desfășurat la finele anului 2016, în cadrul Consiliului s-au emis note și rapoarte referitoare la 6.525 de persoane <http://www.cnsas.ro/documente/rapoarte/Raport%20CNSAS%202016.pdf>

¹³ a) Președintele României; i) personalul diplomatic și consular; j) Avocatul Poporului și adjuncții acestuia; k) membrii în Consiliul Național al Audiovizualului; l) judecătorii și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și de la Curtea Constituțională, procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv cei din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și ai Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, judecătorii, procurorii și prim-grefierii de la instanțele și parchetele civile și militare; m) personalul cu funcții de conducere, cu excepția celui prevăzut la lit. c), din Ministerul Internelor și Reformei Administrative, precum și ceilalți ofițeri și subofițeri/agenți din Ministerul Internelor și Reformei Administrative; n) președintele, vicepreședinții și consilierii de conturi din cadrul Curții de Conturi; persoanele cu funcții de conducere, la nivel național și județean, în Garda Financiară și în organele vamale; o) președintele și președintele de secție la Consiliul Legislativ, membrii Consiliului Legislativ, ai Consiliului Național de Integritate, președintele și vicepreședintele Agenției Naționale de Integritate, persoanele cu funcții de conducere din Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și din Agenția Națională a Funcționarilor Publici, președinții și membrii Consiliului Concurenței, ai Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, ai Institutului Național de Statistică și ai Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară; p) membru în consiliile de administrație ale societăților publice de radio și de televiziune, acționar, administrator, director, redactor-șef, redactor în serviciile publice ori private de televiziune, radio sau presa scrisă, analiștii politici și asimilații acestora; q) guvernatorul Băncii Naționale a României, președinte, vicepreședinte de bancă și membrii consiliului de administrație din sectorul bancar; r) membru, membru corespondent, membru de onoare sau secretar general al Academiei Române ori, după caz, secretar al academiilor de ramură; s) rectorul, prorectorul, secretarul științific al senatului universitar, decanul, prodecanul, secretarul științific de facultate și șefii de catedră din instituțiile de învățământ superior de stat și private; ș) inspector general sau adjunct, inspector de specialitate al inspectoratului școlar județean, director de liceu ori de grup școlar, precum și director în instituțiile de cultură, la nivel național, județean, municipal și local; t) președinte, vicepreședinte, secretar general și ceilalți membri ai organelor de conducere statutare ale partidelor politice, la nivel național, județean și local, sau ai unei organizații neguvernamentale și asimilații acestor funcții; ț) personalul militar și civil cu funcții de conducere, cu excepția celui prevăzut la lit. c), din Ministerul Apărării și din statele majore ale categoriilor de forțe ale armatei, conform nomenclatoarelor de funcții, precum și comandanții de unități sau echivalente; u) ierarhii și șefii cultelor religioase recunoscute de lege, până la nivel de preot inclusiv, precum și asimilații lor de la parohiile din țară și din străinătate, la cererea reprezentanților cultului religios de care aceștia aparțin; v) președinte, vicepreședinte și secretar general de organizații patronale și sindicale reprezentative la nivel național și asimilații acestor funcții, precum și ceilalți membri ai conducerilor executive respective; w) director al direcției de poștă și telecomunicații, șefi de serviciu de poștă și de telecomunicații, șefi de centrală telefonică; x) persoanele cu funcție de conducere din direcțiile sanitare județene, din direcțiile județene de sănătate publică și a municipiului București, din Colegiul Medicilor din România, din casele de asigurări de sănătate, directorii de spitale, precum și medicii psihiatri, anatomo-patologi și legiști; y) persoanele cu funcții de conducere, inclusiv membru al consiliului de administrație în regii autonome, companii și societăți naționale, societăți comerciale având ca obiect activități de interes public sau strategic, precum și membrii conducerii fundațiilor, asociațiilor și filialelor care activează pe teritoriul României, inclusiv fondatorii acestora; z) persoanele care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

presupune a crește, corelativ, substanțial și în prealabil, capacitatea CNSAS de procesare a tuturor dosarelor în timp real.

Mai mult, așa cum am arătat, simpla reglementare a verificării din oficiu a tuturor categoriilor de persoane, fără însoțirea de texte care să asigure tragerea la o anumită formă de răspundere a persoanelor respective nu este, în opinia noastră, de natură a atinge scopul declarat de inițiator în instrumentul de prezentare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator Călin Anton Constantin POPESCU TĂRICEANU
Președintele Senatului